

Ветеран, депутат, учитель

Живе у Посягві Іван Ісакович Кочук. За плечима у нього не один десяток літ. А народився Іван Ісакович у квітні 1924 року в селі Малий Молодьків колишнього Яруньського, а тепер Новоград-Волинського району на Житомирщині. У Посягву потрапив у вересні 1948 року після закінчення Житомирського педучилища. Тоді ж став вчителювати в Олексіївській початковій школі. Хутір Олексіївка належить до Посягвівської сільради. З

того часу аж до виходу на пенсію Іван Ісакович навчав дітей там, потім — у Ясному, згодом — в самій Посягві.

Він брав активну участь у громадській роботі, був депутатом сільської ради багатьох скликань, очолював сільську ветеранську організацію.

Ветеран часто згадує роки воєнного лихоліття, період тимчасової німецької окупації, коли юнаком йому не раз доводилось ховатися від фашистів і поліцаїв, аби не потрапити

на каторгу до Німеччини.

57 років тому, в січні 1944-го, після звільнення села від фашистів, Іван Ісакович пішов на фронт. Він закінчив школу молодших командирів. У складі 476-го армійського мінометного полку 13-ї армії 2 лютого 1944 року брав участь у визволенні нашого обласного центру — міста Рівне. А далі під Бродами був поранений. Після лікування — знову на фронт: бої на Сандомирському плацдармі, потім —

на річці Одер, визволення польського міста Вроцлав.

На посаді командира відділення розвідки зустрів День Перемоги. Після війни ще служив в армії до березня 1947 року.

Ветеран удостоєний багатьох бойових нагород. Бойовий шлях Івана Ісаковича, його плідна багаторічна педагогічна праця може служити прикладом для молоді. Саме так, як І. І. Кочук, треба і захищати Вітчизну, і ставитись до роботи, і брати участь у громадському житті.

Ніна ЯРОШИНСЬКА,
член президії ради
районної організації
ветеранів.